

QUÈ VOL DIR “NO A LA GUERRA”?

Nens a Bòsnia l'any 1996, acabada la guerra.

COMISSIÓ DE COOPERACIÓ INTERNACIONAL

L'atac de Rússia a Ucraïna farà un any i l'escalada bèl·lica posterior ens va fer reflexionar sobre què vol dir “No a la guerra”, de tal manera que les jornades de cooperació que organitzem el darrer trimestre de cada any van anar encaminades a tractar la qüestió. Compartim amb vosaltres algunes reflexions.

El 2003 les manifestacions multitudinàries que van tenir lloc a tot el món contra l'atac dels Estats Units a l'Iraq van fer cèlebre el clam “No a la guerra”. Malgrat les nombroses mostres de rebuig, el conflicte no es va aturar i malauradament les guerres continuen sent un element present en el panorama internacional. Segons el darrer in-

forme *Alerta*¹ que cada any edita l'Escola de Cultura de la Pau, el 2021 hi havia 32 conflictes armats, la majoria a l'Àfrica (15) i l'Àsia (9), seguits per l'Orient Mitjà (5), Europa (2) i Amèrica (1). El Iemen viu una de les pitjors crisis humanitàries, Síria, l'Afganistan, la RD del Congo, Myanmar i Colòmbia són uns dels països on els conflictes estan tenint les conseqüències més devastadores. Segons dades de l'ACNUR², al final del 2021, com a resultat de persecució, conflicte i/o violacions dels drets humans, hi havia 89,3 milions de persones desplaçades per la força a tot el món, la majoria dins el seu propi país. Quan cridem “No a la guerra”, és un no a totes les guerres. Expresssem el desig que tothom pugui viure en pau. Però, què és la pau? Des de

fa anys, la pau s'ha interpretat sempre com l'absència de guerra. És així realment? El fet que simplement no hi hagi guerra ens diu que hi ha pau? La resposta sembla bastant evident: no, la pau no és només l'absència de guerra, la pau és que tothom pugui viure sense por, sense amenaces i, anant encara més enllà, amb les necessitats bàsiques cobertes. És llavors quan podem viure en pau.

El sociòleg noruec John Galtung, pioner dels estudis de la pau, va introduir els conceptes de pau negativa i pau positiva, entenent el primer com l'absència de guerra o la reducció de la violència i el segon com un procés més ampli encaminat a establir les condicions necessàries perquè les vides de les persones es desenvolupin amb dignitat i

1. <https://escolapau.uab.cat/img/programas/alerta/alerta/22/cap01e.pdf>

2. <https://www.acnur.org/datos-basicos.html>

GARDEN ARENAS

Visita la nostra botiga online
www.gardenarenas.com

Riera Fosca, 11-29 - 08320 Alella
Tel. 93 555 12 43 - WhatsApp 620 99 37 51

web@gardenarenas.com
www.gardenarenas.com

Papers de vi

DO ALELLA · ENOTURISME · GASTRONOMIA · CULTURA

D'aquí a pocs dies veurà la llum el número 81 de 'Papers de vi'

Quin futur li espera a l'edifici d'Alella Vinícola.

La DO Alella present amb estand propi a la Barcelona Wine Week.

Tastem tots els vins de *Papers de vi*.

L'institut d'Alella deixa d'oferir el cicle formatiu de temàtica vinícola.

CEDIDA

CEDIDA

A l'esquerra, edifici destruït a Sarajevo durant la guerra de Bòsnia. A la dreta, un pastor a l'Afganistan.

poder construir una justícia social, cosa que vol dir treballar per una distribució equitativa de recursos i a favor d'un desenvolupament sostenible, vetllar perquè tothom pugui tenir les necessitats bàsiques cobertes. Per això, cal posar el focus en les relacions entre les persones i la cooperació.

Reduir les desigualtats, no només dins d'un país sinó també entre països, és una tasca important per treballar la pau. Com que tots els països no tenen un desenvolupament igual, això fa que uns estats acumulin més poder que uns altres, i els més desfavorits desenvolupen relacions de dependència envers els més forts econòmicament. Aquest desenvolupament desigual deriva en tensions socials i en una desvalorització de les institucions, cosa que comporta problemes en la consolidació de la democràcia i el perill del sorgiment de conflictes.

Treballar per la pau és treballar per la no-violència i pel respecte entre totes les persones. No és només anar a una manifestació, portar el símbol de colom blanc o encendre espelmes. És un treball que es fa en diferents dimensions, locals, regionals, mundials, però que ha de partir de l'àmbit personal. Cadascú de nosaltres pot treballar per la pau des de l'entorn més proper: respectant les persones, intentant resoldre pacíficament les controvèrsies, fomentant el diàleg sobretot amb qui no pensa igual que nosaltres.

També cal treballar per la pau des de l'escola, des de casa, com a societat. A escala local, a la Comissió de Cooperació de l'Ajuntament d'Alella treballem des de fa anys en la sensibilització i hem convidat persones de diferents països que han viscut situacions variades perquè ens aportin el seu punt de vista, a més de fer xerrades

i actes per reflexionar sobre qüestions vinculades amb les desigualtats, la importància del respecte dels drets humans i la denúncia de les violacions. Com deia Maria Montessori: "Tothom parla de pau, però ningú educa per la pau. La gent educa per la competència i aquest és el principi de qualsevol guerra. Quan eduquem per cooperar i ser solidaris els uns amb els altres, aleshores educarem per la pau."

"TOTHOM PARLA DE PAU, PERÒ NINGÚ EDUCA PER LA PAU. LA GENT EDUCA PER LA COMPETÈNCIA I AQUEST ÉS EL PRINCIPÍ DE QUALESVOL GUERRA"

Els darrers anys veiem una polarització més gran de la societat, atacs a qui no pensa com nosaltres, la majoria dels mitjans de comunicació i sobretot les xarxes socials encoratgen la intolerància, la manca d'empatia i sobretot la manca de reflexió i de criteri. Cal capgirar-ho, afavorir el pensament, la reflexió, el diàleg. Aquestes qüestions són essencials en la construcció de la pau.

En l'actual conflicte a Ucraïna observem com persones que havien anat a la manifestació del "No a la guerra" donen ara suport a l'enviament d'armes al país amb l'argument de "tenen dret de defensar-se". Sí, el tenen, però sabem que això augmenta l'escalada bèl·lica, en detriment de la població ucraïnesa, i concita que hi pugui haver un conflicte de dimensions més grans. No hem d'oblidar que Rússia, tot i que allunyada dels

EUA, és la segona potència militar del món. Hem pensat sobre l'opció de la negociació i del diàleg? Hem promogut que sigui aquesta la via? Si fem cas dels grans mitjans de comunicació, el discurs és únicament bel·licista, no es mostra cap alternativa. Però hi és. D'altra banda, hem vist un augment en la despesa militar i un reforçament de l'OTAN, quan caldria reconsiderar aquesta organització i pensar si volem uns pressupostos que incrementin la militarització. No a la guerra és no a la guerra, és treballar per establir les condicions necessàries per al diàleg i la resolució del conflicte. Pensar que aportant més armes s'aconseguirà la fi del conflicte és haver caigut en la trampa del discurs bel·licista que fomenten els mitjans de comunicació. D'altra banda, pensar que augmentar la despesa militar ens farà sentir més protegits és caure en "el dilema de la seguretat", un terme usat en relacions internacionals que indica el perill que hi ha quan les accions d'un estat (o grups d'estats) encaminades a augmentar la seva seguretat comporten que uns altres estats hi puguin respondre amb mesures semblants, entrant en una roda que només fa augmentar la tensió entre països o grups de països. Volem això?

Recentment, el Centre Delàs, una organització que treballa per la pau, engegava una campanya que deia "Menys Terra, Mar i Aire, i més casa, aigua i llum", reivindicant un altre model de seguretat, el de la seguretat humana, un concepte que prioritza el benestar de l'individu, que esgrimeix que calen uns altres tipus d'estratègies per garantir la seguretat que es basin no tant en les capacitats militars, sinó en polítiques enfocades a garantir un mínim de benestar, llibertat i drets. Cal reflexionar-hi. ●